

[Socialministeren.]

ning, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde gældende. Jeg forstaaer ham fuldt ud, naar han udtaler, at det kan have sine Vanskeligheder at tage endelig Stilling til dette Lovforslag, før man har set Rækkevidden af de samlede Forslag til Revision af Sociallovgivningen. Det er da ogsaa min Hensigt ved Forelæggelsen af det omfattende Forsikringslovforslag at ledsage dette med en nærmere Oversigt over de forskellige Ændringer, der i øvrigt paa-tænkes, Udgifterne herved, Forslagene til den nye Refusionsordning o. s. v., o. s. v. Naar jeg ikke allerede har kunnet gøre det, saa ligger det i, hvad jeg tidligere har oplyst, at det raadgivende Kommunaludvalg, som har disse Refusionspørgsmaal til Overvejelse, først er blevet færdigt netop i de sidste Dage, og dette Udvalgs Forslag maa jeg dog se paa og kende, før jeg tør meddele de Oplysninger, som Oppositionen ligesom alle vi andre naturligvis har Krav paa.

Men dette vedrører ikke Stillingen overfor de rent midlertidige Lovforslag, der er fremsat, og det vedrører i og for sig heller ikke den foreløbige Behandling af Arbejdsløshedsforsikringens Principper. Der var ikke af Hensyn hertil nogen Grund til at forhale Fremlæggelsen af de Lovforslag, der hidtil har ligget paa Rigsdagens Bord. Jeg kan altsaa sige til den ærede Ordfører for Venstre paa dette Omraade, at han kan være ganske rolig, jeg skal loyalt fremlægge alle de Oplysninger, han i saa Henseende ønsker, samtidig med at Forsikringsfor-slaget fremsættes.

Saa tror jeg virkelig, jeg kun mangler at sige to Ord til den ærede Ordfører Hr. Geert-Jørgensen udover, hvad jeg lejlighedsvis tidligere i Talen har kunnet glæde ham med. Det drejer sig om hans principielle Betragtninger over Urimeligheden i, at Husmænd og Gaardmænd med 2 000—3 000 Kr. om Aaret skulde bidrage til en Arbejdsløshedsforsikring for Lønarbejderne.

Naar man hørte det ærede Medlems Tale, var det vanskeligt at frigøre sig for det Indtryk, at den til Trods for hans Bedrøvelse over denne Jammerdal i Almindelighed, Sociallovgivningen i Særdeleshed og hans i det hele medfølende Sindelag alligevel havde et vist Skær af Demagogi over sig. Man fik, siger jeg, nærmest det Indtryk, at dette Lovforslag drejer sig om at støtte Folk med over 4 500 Kr. i aarlig Indtægt, medens Støtten skulde skaffes til Veje fra Folk med mellem 2 000 og 3 000 Kr. i aarlig Indtægt.

Maa jeg hertil bemærke, at en Arbejds-løshedsforsikring for Lønarbejdere naturligvis bør omfatte Lønarbejdere, og at der af de 274 000 Personer, som denne Forsikring omfatter, er en lillebitte Brøkdæl, der er oppe paa 4 500 Kr. om Aaret, nemlig de faa Personer, der omfattes af de tre Arbejdsløsheds-kasser, jeg før nævnte, og som ikke tæller den egentlige Arbejderklasse. Det ganske overvældende Flertal, derunder Arbejdsmandenes store Masser, ligger netop omkring de 2 000 Kr. eller der under, saadan som jeg har gennemgaaet det

Dertil kommer netop denne afgørende Forskel mellem Lønarbejderens Stilling i det moderne Samfund og de mindre Gaard-ejeres og de større Husmænds Stilling, at medens Flertallet af de sidste har deres egen Bedrift og en vis beregnelig Gennemsnits-indtægt op gennem Aarene, er Flertallet af Lønarbejderne i det moderne Samfund netop ganske usikkert stillet; Arbejdsløshedsens Spøgelse staar altid truende foran dem, og Arbejdsløshedsperiodernes Varighed er paa Forhaand ganske uberegnelige.

Hvis det ærede Medlem vilde foretage det Tankeeksperiment at forestille sig, hvilken Forstyrrelse det vilde bringe ind i f. Eks. en normal Præstefamilies Økonomi, om der pludselig i 2, 3 eller 4 Maaneder ingen Gage blev udbetalt — og det samme gælder alle fastlønnedes, Funktionærers og lavere Embedsmænds, for øvrigt ogsaa de højere Embedsmænds Økonomi —, tror jeg, ogsaa det ærede Medlem vil kunne forstaa, hvor voldsom netop Arbejdsløsheden slaar hele den store, økonomisk modstandsløse Skare af Lønarbejdere.

Det er dette Synspunkt, mere end Hensynet til en beregnet Gennemsnitsfortjeneste, altsaa det samfundsmæssige Hensyn til om muligt at forhindre, at store afgørende Klasser af Befolkningen deklasseres gennem Arbejdsløshed, det er det, der dikterer det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen. Det er ogsaa det, der dikterer Arbejdsløsheds-kassemedlemmernes Solidaritetsfølelse og faar disse til at bringe saa store Ofre paa dette Alter, som Tilfældet er, gennem de Kontingenter, de betaler, Ofre, der er saa store, at de, som det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, gaar op til $\frac{1}{3}$ af den samlede Indkomstskat her i Landet.

Efter 1927 — det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen — har disse Klasser af Befolkningen, takket være Venstreregeringens Holdning, yderligere maattet forøge deres Byrder, samtidig med at de saa Statsmagten bestræbe sig for at